

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 25/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z 7 grudnia 2021r.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
<p>1.4. Wnioski</p>		

#	uchylenie	#	zmiana	
2.	Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
1.5.	Ustalenie faktów			
1.1.3.	Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>Prokurator zarzucił wyrokowi: „1. obrazę przepisów postępowania, mogącą mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, w postaci art. 552 § 1 k.p.k. stanowiącego, że „oskarżonemu, który w wyniku wznowienia postępowania, kasacji lub skargi nadzwyczajnej został uniewinniony lub skazany na łagodniejszą karę, służy od Skarbu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

Państwa
odszkodowanie za
poniesioną szkodę
oraz
zadośćuczynienie za
doznaną krzywdę,
wynikłe z wykonania
względem niego w
całości lub w
części kary, której
nie powinien być
ponieść" > poprzez
uczynienie z tego
artykułu podstawy
zasądzenia
zadośćuczynienia na
rzecz C. K.
(1), podczas gdy
podstawą wyroku w
sprawie
wnioskodawcy mógł
być jedynie art. 552 §
4 k.p.k. stanowiący,
że „odszkodowanie
i zadośćuczynienie
przysługuje również
w wypadku
niewątpliwie
niesłusznego
tymczasowego
aresztowania lub
zatrzymania”.

2. obrazę przepisów
postępowania,
mogącą mieć istotny
wpływ na treść
orzeczenia, w postaci
art. 552 § 4 k.p.k.,
poprzez :

- bezpodstawne i
sprzeczne z
treścią
przepisu,
wiążące oceny
niewątpliwie
niesłuszności
tymczasowego
aresztowania z

faktem nie
zakończenia
postępowania
uznaniem winy
wnioskodawcy i
nie
wymierzenie
mu kary
pozbawienia
wolności,

- nietrafne
przyjęcie, iż
tymczasowe
aresztowanie C.
K. (1) nosiło
cechy
niewątpliwie
niesłusznego,
podczas gdy
prawidłowo
ocenione
okoliczności
sprawy, w tym
postępowanie
samego
wnioskodawcy,
w pełni
uzasadniały
zastosowanie
wobec niego
tego środka
zapobiegawczego,

3. obrazę przepisów
postępowania,
mogącą mieć istotny
wpływ na treść
orzeczenia, w postaci
art. 249 § 1 k.p.k.,
poprzez
stwierdzenie przez
Sąd meriti, iż
tymczasowe
aresztowanie może
być stosowane
jedynie w
przypadku, gdy
organa procesowe
mają pewność co do

zaistnienia znamion przestępstwa, podczas gdy w artykule tym jednoznacznie wskazano, że do zastosowania środka zapobiegawczego wystarczające jest duże prawdopodobieństwo popełnienia przez oskarżonego przestępstwa,

4. obrazę przepisów postępowania, mogącą mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, w postaci art. 174 k.p.k., poprzez zastąpienie dowodu z zeznań funkcjonariuszki policji A. B. (1), treścią sporządzonej przez nią notatki służbowej z dnia 27 października 2020 r.,

5. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, mający wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a polegający na dowolnym przyjęciu przez Sąd I instancji, że :

- fakt przesyłania w zatrzymanej paczce środka odurzającego w postaci

marihuany był jedynie założeniem organów procesowych, nie popartym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, podczas gdy dowody wskazujące na obecność tego środka, jeszcze przed wydaniem opinii przez biegłego, zostały przeprowadzone,

- niezwłoczne zlecenie przez organ procesowy zbadania przez biegłych zabezpieczonej w przesyłce substancji, pozwoliłoby na uzyskanie opinii jeszcze przed zatrzymaniem wnioskodawcy, podczas gdy opinie tego rodzaju wydawane są w terminach przekraczających pół roku, a szybsze jej wydanie w niniejszym postępowaniu spowodowane zostało właśnie zastosowaniem

	<p>środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wobec C. K. (1).”</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Rację ma skarżący podnosząc, iż podstawą orzeczenia Sądu Okręgowego winien być art. 552 § 4, a nie przywołany w wyroku art. 552 § 1 kpk. W sprawie chodziło bowiem o ewentualne odszkodowanie i zadośćuczynienie za niewątpliwie niesłuszne tymczasowe aresztowanie, a nie z powodu uniewinnienia oskarżonego / wnioskodawca nigdy nie był w sprawie Ds. 1047.2020 Prokuratury Rejonowej w Świnoujściu oskarżonym /.</p> <p>Zasadnie też podniósł prokurator w apelacji, że doszło do naruszenia art. 174 kpk, a sąd rozstrzygający zastąpił zeznania świadka A. B. jej notatką urzędową.</p>				

Rzecz jednak w tym, że przeprowadzenie tego dowodu było zbędne, gdyż wnioskodawca nie kwestionował, iż w chwili jego zatrzymania, przez chwilę, próbował udawać inną osobę / swojego brata /. Ta okoliczność może usprawiedliwiać ocenę, że samo zatrzymanie C. K. (1) w dniu 27.10.2020r. było uzasadnione. Jednak ten fakt nie jest decydujący przy ocenie słuszności stosowania tymczasowego aresztowania.

Okoliczności nadania przesyłki przez C. K. (1), podanie nieprawdziwego adresata, jak i sama zawartość przesyłki, we wstępnej fazie postępowania przygotowawczego dawały podstawy do podejrzeń, iż C. K. (1) mógł popełnić poważne przestępstwo narkotykowe. Jednak słusznie Sąd Okręgowy podniósł, iż zanim doszło do zatrzymania potencjalnego podejrzanego, można było przeprowadzić specjalistyczne badania

zatrzymanych
woreczków z
nieznaną
substancją. I choć
postanowienie o
powołaniu biegłych
celem
przeprowadzenia
m.in. badań
fizykochemicznych /
co do zawartości
zatrzymanych
woreczków / wydano
29 września 2020r.,
to z akt nie wynika,
aby prowadzący
śledztwo w
jakikolwiek sposób
dążyli do szybkiego
wykonania tych
badań. Jest to o
tyle dziwne, że
na tzw. posiedzeniu
aresztowym
podejrzany złożył
obszerne
wyjaśnienia, które
w dużej części
uprawdopodobnił
poprzez okazanie
wyniku analizy,
jaką zlecił 24
czerwca 2020r..
Skoro prywatna
firma mogła
wykonać taką
analizę w pięć dni,
to niezrozumiale
jest, że organom
ścigania na podobne
badanie potrzebne
było dwa miesiące.
Prowadzący
śledztwo, już po
zastosowaniu
tymczasowego
aresztowania, nie
podjął żadnych
konkretnych działań
do potwierdzenia,

bądź zaprzeczenia
wersji
przedstawionej
przez C. K. (1).

Już samo umorzenie
postępowania w
dniu 3 grudnia
2020r. przesądziło o
tym, że tymczasowe
aresztowanie było
niesłuszne.
Natomiast,
ponieważ
okoliczności nabycia
kwestionowanej
substancji,
przedstawione przez
podejznanego, były
nietypowe, i
jednocześnie zostały
częściowo
uprawdopodobnione
dokumentem
wysłanym w trakcie
posiedzenia
aresztowego na
urzędowy adres
sądu, w sytuacji
gdy podejrzany
wcześniej nie był
karany sędownie,
miał ustabilizowany
tryb życia i
deklarował
współpracę w
organami ścigania,
uzasadniają ocenę,
że stosowanie
najsurowszego
środka
zapobiegawczego w
postaci
tymczasowego
aresztowania, było
niewątpliwie
niesłuszne.

Wniosek

<p>Prokurator wniósł o oddalenie żądania zadośćuczynienia ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Postępowanie przed sądem rozstrzygającym zostało przeprowadzone w takim zakresie, że pozwalało na merytoryczne orzeczenie. A zatem nie było powodów do uchylenia wyroku.</p> <p>Akceptacja oceny Sądu Okręgowego, iż doszło do niewątpliwie niesłusznego tymczasowego aresztowania C. K. (1) dawało podstawy do zasądzenia stosownego zadośćuczynienia.</p> <p>Nie sposób też uznać, że jego wysokość na poziomie około średniego miesięcznego wynagrodzenia brutto, za okres</p>			

<p>miesiąca pozbawienia wolności, uwzględniając sylwetkę C. K. (1) i jego tryb życia przed aresztowaniem, jest nadmiernie wysoka.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Utrzymano wyrok co do wysokości zasądzzonego zadośćuczynienia.</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		

Tak, jak to opisano w pkt. 3.1 niniejszego uzasadnienia.			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zmieniono podstawę prawną merytorycznego orzeczenia.			
Zwięźle o powodach zmiany			
Sąd rozstrzygający pomylił się w sposób oczywisty i winien przywołać art. 552 § 4 kpk.			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności		

6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III.	Zgodnie z art. 554 § 4 kpk wydatki postępowania odwoławczego obciążają Skarb Państwa.	
7. PODPIS		
SSA Robert Mąka SA Stanisław Kucharczyk SSA Andrzej Olszewski		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Zasądzenie zadośćuczynienia.	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana